

Stranka v postopku v glavni stvari

Skerdjan Celaj

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali določbe Direktive 2008/115⁽¹⁾ nasprotujejo obstoju nacionalnih predpisov držav članic, ki določajo zaporno kazen do štirih let za državljana tretje države, ki je po vrnitvi, in sicer ne zaradi kazenske sankcije niti zaradi posledice kazenske sankcije, ponovno vstopil na ozemlje države in s tem kršil zakonito prepoved ponovnega vstopa, ne da bi bili proti njemu predhodno izrečeni prisilni ukrepi iz člena 8 Direktive 2008/115 za njegovo hitro in učinkovito odstranitev?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL, L 348, str. 98).

Tožba, vložena 24. junija 2014 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-302/14)

(2014/C 292/23)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Hetsch, O. Beynet, K. Herrmann, agenti)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predlogi tožeče stranke

- ugotovi naj se, da je Kraljevina Belgija s tem, da – kar zadeva Direktivo 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb⁽¹⁾ – za nekatere dele svojega ozemlja ni sprejela določb za prenos opredelitev, navedenih v členu 2, točke 2, 7 in 9, te direktive, in zahtev, določenih v njenih členih 8(1), 9(1), 11, od (2) do (5), in 18 ter v prilogi II k tej direktivi, oziroma da teh določb vsekakor ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz člena 28(1) navedene direktive.
- Kraljevini Belgiji naj se zaradi neizpolnitve obveznosti obvestila glede ukrepov o prenosu direktive, sprejete v skladu z zakonodajnim postopkom, na podlagi člena 260(3) PDEU naloži dnevna denarna kazen v višini 42 178,50 EUR, ki naj učinkuje od razglasitve sodbe Sodišča in se nakaže na račun lastnih sredstev Evropske unije;
- Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2010/31/EU se je iztekel 9. julija 2012.

⁽¹⁾ UL L 153, str. 13.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Helsingin hovioikeus (Finska) 30. junija 2014
– Nike European Operations Netherlands BV proti Sportland Oy:n konkurssipesä**

(Zadeva C-310/14)

(2014/C 292/24)

Jezik postopka: finščina

Predložitveno sodišče

Helsingin hovioikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in pritožnica: Nike European Operations Netherlands BV

Tožena stranka in nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Sportland Oy – v stečajju

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1 Ali je treba člen 13 Uredbe ⁽¹⁾ o postopkih v primeru insolventnosti razlagati tako, da izraz „v ustreznem primeru [...] navedenega dejanja“ pomeni, da pravno dejanje ob upoštevanju vseh okoliščin primera ni izpodbojno?
- 2 Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen in se nasprotna stranka v postopku izpodbijanja pravnega dejanja sklicuje na določbe prava v smislu člena 13, prva alineja, po katerem je plačilo zapadlega dolga izpodbojno le v okoliščinah, predvidenih v tem členu, ki pa v tožbi, vloženi na podlagi prava države, v kateri se je začel postopek v primeru insolventnosti, niso navedeni:
  - (i) ali obstajajo razlogi, ki prepovedujejo razlago člena 13 v smislu, da mora stranka, ki izpodbija pravna dejanja, ko izve za to pravno določbo, uveljavljati te okoliščine, če mora po nacionalnem pravu države članice, v kateri se je začel postopek v primeru insolventnosti, navesti vse okoliščine, ki utemeljujejo tožbo za izpodbijanje pravnih dejanj, ali
  - (ii) mora nasprotna stranka v postopku izpodbijanja pravnih dejanj dokazati, da te okoliščine niso obstajale in zato izpodbijanje v skladu z zadevno določbo ni bilo mogoče, brez da bi se morala stranka, ki izpodbija pravna dejanja, ločeno sklicevati na te okoliščine?
- 3 Neodvisno od odgovora na vprašanje 2(i): ali je treba člen 13 razlagati tako, da
  - (i) nasprotna stranka v postopku izpodbijanja pravnih dejanj nosi dokazno breme za to, da okoliščine, navedene v določbi, v konkretnem primeru niso podane, ali
  - (ii) se dokazno breme za obstoj teh okoliščin lahko določi na podlagi prava, ki se uporablja za pravno dejanje, države članice, ki ni država, v kateri so bili uvedeni postopki, in ki določa, da dokazno breme nosi stranka, ki izpodbija pravna dejanja, ali
  - (iii) se lahko razlaga člen 13 tudi tako, da lahko glede tega vprašanja dokaznega bremena odloči v skladu s pravom države, v kateri odloča sodišče?
- 4 Ali je treba člen 13 razlagati tako, da izraz „ne dopušča nobenega sredstva za izpodbijanje navedenega dejanja“ poleg določb zakona o postopkih v primeru insolventnosti iz prava, ki velja za dejanje, zajema tudi splošna pravila in načela tega prava, ki se uporabljajo za dejanje?
- 5 Če je odgovor na četrto vprašanje pritrdilen:
  - (i) Ali je treba člen 13 razlagati tako, da mora nasprotna stranka v postopku izpodbijanja pravnih dejanj dokazati, da pravo v smislu člena 13 ne vsebuje splošnih ali drugih predpisov in načel, po katerih bi bilo izpodbijanje na podlagi predstavljenih dejstev mogoče, in
  - (ii) ali je v skladu s členom 13 mogoče, da sodišče, če meni, da je nasprotna stranka v postopku izpodbijanja pravnih dejanj podala dovolj pojasnil v zvezi s tem, od druge stranke zahteva dokaz o določbi insolvenčnega prava ali splošnega zakona, ki se uporablja za dejanje, države članice, ki ni država, v kateri so bili uvedeni postopki, v smislu člena 13, da je izpodbijanje vseeno mogoče?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 1, str. 191).